

Zaak C-125/94

**Aprile Srl, in liquidatie
tegen
Amministrazione delle Finanze dello Stato**

(verzoek van de Giudice conciliatore di Milano
om een prejudiciële beslissing)

„Heffingen van gelijke werking — Verbod — Toepasselijkheid
op handelsverkeer met derde landen”

Conclusie van advocaat-generaal D. Ruiz-Jarabo Colomer van 29 juni 1995 I - 2922

Arrest van het Hof (Zesde kamer) van 5 oktober 1995 I - 2939

Samenvatting van het arrest

1. *Prejudiciële vragen — Bevoegdheid van Hof — Grenzen — Verzoek om uitlegging niet over probleem van hypothetische aard — Verplichting uitspraak te doen*
(EG-Verdrag, art. 177)
2. *Vervoer — Vervoer van goederen — Vereenvoudiging van grensovergang — Richtlijn 83/643 — Werkingssfeer — Intracommunautair vervoer — Handelsverkeer met derde landen — Daarvan uitgesloten*
(Richtlijn 83/643 van de Raad, art. 1, lid 1, en 5, lid 1, sub a)

3. *Vrij verkeer van goederen — Handelsverkeer met derde landen — Douanerechten — Heffingen van gelijke werking — Eenzijdige invoering door Lid-Staten — Ontoelaatbaarheid — Uitsluitende bevoegdheid van Gemeenschap*
(EG-Verdrag, art. 9 en 113)

4. *Vrij verkeer van goederen — Handelsverkeer met derde landen — Verbod van heffingen van gelijke werking in door Gemeenschap gesloten overeenkomsten of in gemeenschapsverordeningen op landbouwgebied — Identieke draagwijdte als in kader van intracommunautaire handelsverkeer*
(EG-Verdrag, art. 9)

1. In het kader van de in artikel 177 van het Verdrag neergelegde samenwerking tussen de nationale rechterlijke instanties en het Hof is het uitsluitend een zaak van de nationale rechter aan wie het geschil is voorgelegd en die de verantwoordelijkheid draagt voor de te geven rechterlijke beslissing, om gelet op de bijzonderheden van elk geval, de noodzaak van een prejudiciële beslissing voor het wijzen van zijn vonnis te beoordelen, alsmede de relevantie van de vragen die hij aan het Hof voorlegt. Wanneer derhalve de door de nationale rechterlijke instantie gestelde vragen betrekking hebben op de uitlegging van een bepaling van gemeenschapsrecht, is het Hof van Justitie in beginsel verplicht daarop te antwoorden.

hem gestelde vragen een nuttig antwoord te kunnen geven.

2. Uit artikel 1, lid 1, van richtlijn 83/643 ter vereenvoudiging van de fysieke controle en de administratieve formaliteiten bij het goederenvervoer tussen Lid-Staten, zoals gewijzigd bij richtlijn 87/53, blijkt dat, onverminderd de toepassing van geldende bijzondere communautaire bepalingen die het handelsverkeer met bepaalde derde landen regelen, de richtlijn, in het bijzonder artikel 5, lid 1, sub a, tweede streepje, daarvan, slechts geldt voor het vervoer van goederen tussen Lid-Staten en niet voor het handelsverkeer met derde landen, in het bijzonder de EVA-landen.

Dit zou anders zijn wanneer het Hof om een uitspraak over een probleem van hypothetische aard werd gevraagd, maar zulks is niet het geval wanneer het Hof, hoewel de nationale rechter niet tot in bijzonderheden heeft uiteengezet, welke de feitelijke en juridische context van de door hem gestelde vragen is, over voldoende gegevens beschikt betreffende de in het hoofdgeding aan de orde zijnde casus om de gemeenschapsrechtelijke bepalingen te kunnen uitleggen en op de

3. Wegens het gevaar dat anders ernstig afbreuk zou worden gedaan aan zowel de eenheid van het communautaire douanegebied als aan de eenvormigheid van de gemeenschappelijke handelspolitiek, mogen de Lid-Staten in het handelsverkeer met derde landen geen heffingen van gelijke werking op grond van alleen hun nationale wetgeving opleggen. Het is uit-

sluitend aan de Gemeenschap om, teneinde te verzekeren dat de heffing in alle Lid-Staten een gelijke invloed heeft op het handelsverkeer met derde landen, de hoogte van de rechten en heffingen op produkten uit die landen vast te stellen en eventueel te wijzigen.

4. Wanneer het verbod van heffingen van gelijke werking voorkomt in bi- of multilaterale overeenkomsten die de Gemeenschap met een of meer derde landen heeft gesloten teneinde de handelsbelemmeringen op te heffen, of in verordeningen van

de Raad houdende gemeenschappelijke marktordeningen voor verschillende landbouwprodukten, die het handelsverkeer met derde landen regelen, heeft dit verbod dezelfde draagwijdte als daaraan wordt toegekend in het kader van het intracommunautaire handelsverkeer. Deze overeenkomsten, en a fortiori de landbouwverordeningen, zouden een groot deel van hun nuttig effect verliezen, wanneer het daarin voorkomende begrip heffing van gelijke werking aldus zou worden uitgelegd, dat het een meer beperkte draagwijdte heeft dan hetzelfde begrip in het Verdrag.